

Proužek - Brontosauři

1. Ten mír, když za kopcem svítá,
když vystřídá se s nocí den,
a proužek dýmu z dřeva slunce vítá,
z kytky motýl vylít' ven.
- R: Někdo škrtne sirkou, někdo zpívá,
někdo ještě zkouší spát,
u potoka do vody se dívá
jedna holka, co mám rád.
2. Vlasy sváže do uzlu a kouká,
pak vodu dlaní rozčeří,
stud jí sluší, tak jako všem holkám,
co na svou krásu nevěří.
- R: E H7 A E A H7 E H7 A E A H7 E
R:
3. Z odpadlýho kousku starý kůry
srdce jsem jí udělal
a večer, když už začly lítat můry,
tajně jí ho do spacáku dal.
- R: + [: jedna holka, co mám rád ... :]